To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA (EU) 2016/1037 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije

(kodificirano besedilo)

(UL L 176, 30.6.2016, str. 55)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) 2017/2321 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017	L 338	1	19.12.2017

▼B

UREDBA (EU) 2016/1037 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije

(kodificirano besedilo)

Člen 1

Načela

1. Izravnalna dajatev se lahko uvede zaradi kompenzacije kakršne koli neposredno ali posredno dodeljene subvencije za izdelavo, proizvodnjo, izvoz ali prevoz katerega koli izdelka, katerega sprostitev v prosti promet v Uniji povzroča škodo.

2. Kadar se izdelki ne uvažajo neposredno iz države porekla, temveč se izvažajo v Unijo iz vmesne države, se ne glede na odstavek 1 v celoti uporabljajo določbe te uredbe, transakcija oziroma transakcije pa se obravnavajo, kadar je to primerno, kakor da se izvajajo med državo porekla in Unijo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

(a) se šteje, da je izdelek subvencioniran, če prejema subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kakor so določeni v členih 3 in 4. Tako subvencijo lahko dodeli vlada države porekla uvoženega izdelka ali vlada vmesne države, iz katere se izdelek izvozi v Unijo, ki se v tej uredbi označuje kot „država izvoza“;

(b) „vlada“ pomeni vlado ali kateri koli javni organ na ozemlju države porekla ali izvoza;

(c) „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen, kar pomeni enak v vseh pogledih obravnavanemu izdelku, če pa takega izdelka ni, drug izdelek, ki kljub temu, da ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki so zelo podobne značilnostim obravnavanega izdelka;

(d) „škoda“ pomeni, razen če ni drugače določeno, znatno škodo za industrijo Unije, grožnjo znatne škode za industrijo Unije ali znatno zaostajanje pri ustanavljanju take industrije in se razlaga v skladu z določbami člena 8.

Člen 3

Opredelitev subvencije

Za subvencijo se šteje, da obstaja, če:

1. (a) gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza, in sicer kadar:

▼B

(i) vladna praksa vključuje neposreden prenos sredstev (na primer nepovratna sredstva, posojila, infuzijo lastniškega kapitala), potencialne neposredne prenose sredstev ali obveznosti (na primer garancije za posojila);

(ii) je prihodek vlade, ki je sicer zapadel, opuščen ali ni izterjan (na primer finančne spodbude, kakršni so dobropisi na že plačane davke). V tem pogledu se oprostitev plačila dajatev ali davkov za izvoženi izdelek, ki se plačujejo za podobni izdelek, namenjen domači porabi, ali odpust takih dajatev ali davkov v zneskih, ki ne presegajo nastalih zneskov, ne štejejo za subvencijo, pod pogojem, da je taka oprostitev dodeljena v skladu z določbami prilog I, II in III;

(iii) vlada dobavi blago ali storitve, ki niso splošna infrastruktura, ali kupi blago;

(iv) vlada:

— opravi plačila za mehanizem financiranja ali

— zaupa ali ukaže zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst funkcij, opisanih v točkah (i), (ii) in (iii), ki so običajno zaupane vladi, in se ta praksa dejansko ne razlikuje od običajnih praks vlad;

ali

(b) gre za kakršno koli obliko dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994; in

2. to prinaša ugodnosti.

Člen 4

Subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

1. Za subvencije veljajo izravnalni ukrepi le, če so specifične, kakor je določeno v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Da bi ugotovili, ali je subvencija specifična za podjetje ali industrijo ali za skupino podjetij ali industrij (v nadaljnjem besedilu: nekatera podjetja) v pristojnosti organa, ki jo dodeljuje, se uporabijo naslednja načela:

(a) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, na podlagi katere ta organ deluje, izrecno omeji dostop do subvencije na nekatera podjetja, je taka subvencija specifična;

(b) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, na podlagi katere ta organ deluje, določi objektivna merila ali pogoje, ki urejajo upravičenost do subvencije in njen znesek, specifičnost ne obstaja, pod pogojem, da je upravičenost samodejna ter se taka merila in pogoji strogo spoštujejo;

▼B

(c) če ne glede na nespecifičnost, ki izhaja iz uporabe načel, opredeljenih v točkah (a) in (b), obstajajo razlogi za verjetnost, da je subvencija v resnici specifična, se lahko preučijo drugi dejavniki. Taki dejavniki so: subvencijski program uporablja omejeno število nekaterih podjetij; prevladujoča uporaba s strani nekaterih podjetij; dodelitev nesorazmerno velikih zneskov subvencij nekaterim podjetjem; način, kako organ, ki dodeljuje subvencije, diskrecijsko odloči o dodelitvi subvencije. V zvezi s tem se zlasti preučijo podatki o pogostosti zavrnitev ali odobritev prošenj za subvencije in razlogi za take odločitve.

V točki (b) „objektivna merila ali pogoji“ pomenijo merila ali pogoje, ki so nevtralni, ki ne dajejo prednosti nekaterim podjetjem pred drugimi ter ki so po naravi gospodarni in pri uporabi horizontalni, kakor na primer število zaposlenih ali velikost podjetja.

Merila ali pogoji morajo biti jasno opredeljeni z zakonom, uredbo ali drugo uradno listino tako, da se lahko preverijo.

Pri uporabi točke (c) prvega pododstavka je treba upoštevati obseg razpršenosti gospodarskih dejavnosti v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, pa tudi dolžino obdobja, v katerem se izvaja subvencijski program.

3. Subvencija, omejena na nekatera podjetja na imenovanem geografskem območju v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, je specifična. Določitev ali sprememba splošno veljavnih davčnih stopenj, ki jo opravi katera koli za to pristojna raven vlade, se za namene te uredbe ne šteje kot specifična subvencija.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 se kot specifične obravnavajo naslednje subvencije:

(a) subvencije, ki so po zakonu ali dejansko bodisi same po sebi bodisi kot eden izmed drugih pogojev pogojene z opravljanjem izvoza, vključno s tistimi, opredeljenimi v Prilogi I;

(b) subvencije, ki so bodisi same po sebi ali kot eden izmed drugih pogojev pogojene z uporabo domačega blaga pred uvoženim.

Za namene točke (a) se za subvencije šteje, da so dejansko pogojene z opravljanjem izvoza, kadar dejstva kažejo, da je dodelitev subvencije, čeprav ni zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza, dejansko vezana na dejanski ali pričakovani izvoz ali prihodke od izvoza. Zgolj zato, da je subvencija dodeljena podjetjem, ki izvažajo, se subvencija ne more obravnavati kot izvozna subvencija v smislu te določbe.

▼B

5. Vsako določitev specifičnosti v skladu z določbami tega člena se jasno utemelji na podlagi trdnih dokazov.

Člen 5

Izračun zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnost za prejemnika, ki se ugotovijo v obdobju preiskave o subvencioniranju. Običajno to obdobje zajema zadnje obračunsko leto prejemnika, lahko pa je tudi katero koli drugo obdobje najmanj šestih mesecev pred začetkom preiskave, za katero so na voljo zanesljivi finančni in drugi ustrezni podatki.

Člen 6

Izračun ugodnosti za prejemnika

Glede izračuna ugodnosti za prejemnika se uporabljajo naslednja pravila:

(a) zagotovitev lastniškega kapitala s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če se naložba lahko obravnava kot neskladna z običajno investicijsko prakso (vključno z zagotovitvijo tveganega kapitala) zasebnih vlagateljev na ozemlju države porekla in/ali izvoza;

(b) posojilo vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme posojilo, plača za posojilo vlade, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga podjetje lahko dejansko dobilo na trgu. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma;

(c) garancija za posojilo s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme garancijo, plača za posojilo, ki ga zavaruje vlada, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, če ne bi bilo vladne garancije. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma, prilagojena za kakršne koli razlike v provizijah;

(d) dobava blaga ali storitev ali nakup blaga s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če je dobava opravljena za plačilo, ki je nižje od primernega, ali če je nakup opravljen za plačilo, ki je večje od primernega. Primernost plačila se določi glede na prevladujoče tržne pogoje za zadevni izdelek ali storitev v državi, kjer se dobava ali nakup opravi, vključno s ceno, kakovostjo, razpoložljivostjo, prodajnostjo, prevozom in drugimi pogoji nakupa ali prodaje.

▼B

Če v državi izvora ali nakupa za zadevni izdelek ali storitev ni nobenih takšnih prevladujočih tržnih pogojev, ki jih je mogoče uporabiti kot ustrezno merilo uspešnosti, veljajo naslednja pravila:

(i) pogoji, ki prevladujejo v zadevni državi, se prilagodijo, na podlagi dejanskih stroškov, cen in drugih dejavnikov, ki so na voljo v tej državi, z ustreznim zneskom, ki izraža normalne tržne pogoje, ali

(ii) kadar je primerno, se uporabijo tržni pogoji, ki prevladujejo na trgu druge države ali na svetovnem trgu in so na voljo uporabniku.

Člen 7

Splošne določbe o izračunu

1. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se določi na enoto subvencioniranega izdelka, ki se izvaža v Unijo.

Pri določitvi tega zneska se od celotne subvencije lahko odštejejo naslednji elementi:

(a) kakršna koli pristojbina za vlogo ali drugi stroški, ki so potrebni za izpolnitev pogojev za subvencijo ali za pridobitev subvencije;

(b) izvozni davki, carine ali druge dajatve, ki se zaračunajo pri izvozu izdelka v Unijo, ki so posebej namenjeni izravnavi subvencije.

Kadar zainteresirana stran zaprosi za takšen odbitek, mora dokazati, da je njena prošnja upravičena.

2. Kadar se subvencija ne dodeli z navedbo izdelanih, proizvedenih, izvoženih ali prevažanih količin, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določi z dodelitvijo vrednosti celotne subvencije, kakor je primerno, za raven proizvodnje, prodaje ali izvoza zadevnih izdelkov med obdobjem preiskave o subvencioniranju.

3. Kadar se subvencija lahko poveže s pridobitvijo ali prihodnjo pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna z razširitvijo subvencije na obdobje, ki izraža običajno amortizacijo takih sredstev v zadevni industriji.

Tako izračunani znesek, ki se lahko pripiše obdobju preiskave, vključno z zneskom, ki izhaja iz osnovnih sredstev, pridobljenih pred tem obdobjem, se dodeli, kakor je opredeljeno v odstavku 2.

Kadar se sredstva ne amortizirajo, se subvencija ovrednoti kot brezobrestno posojilo in obravnava v skladu s členom 6(b).

4. Kadar subvencije ni mogoče povezati s pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek ugodnosti, pridobljene med obdobjem preiskave, načelno pripiše temu obdobju in dodeli, kakor je opisano v odstavku 2, razen če nastanejo posebne okoliščine, ki opravičujejo pripis drugemu obdobju.

▼B

Člen 8

Opredelitev škode

1. Opredelitev škode temelji na trdnih dokazih in vključuje objektivno preiskavo:

(a) obsega subvencioniranega uvoza in učinka subvencioniranega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke in

(b) posledičnega vpliva teh uvozov na industrijo Unije.

2. Kar zadeva obseg subvencioniranega uvoza, se preuči, ali se je znatno povečal subvencionirani uvoz v absolutnih vrednostih ali v razmerju do proizvodnje ali porabe v Uniji. Kar zadeva učinek subvencioniranega uvoza na cene, se preuči, ali so se znatno nelojalno nižale cene zaradi subvencioniranega uvoza v primerjavi s ceno podobnega izdelka industrije Unije oziroma ali učinek takega uvoza drugače bistveno znižuje cene ali znatno preprečuje povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo. Vendar pa ni nujno, da je eden ali več navedenih dejavnikov odločilnega pomena.

3. Kadar se opravljajo preiskave o izravnalni dajatvi za uvoz proizvoda iz več držav hkrati, se učinki takega uvoza ocenijo kumulativno le, če se ugotovi, da:

(a) je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki je določen glede na uvoz iz vsake države, višji od zneska *de minimis*, kot je opredeljen v členu 14(5), in da obseg uvoza iz vsake države ni zanemarljiv in

(b) je kumulativna ocena učinkov uvoza primerna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom Unije.

4. Preučitev vpliva subvencioniranega uvoza na zadevno industrijo Unije vključuje oceno vseh ustreznih gospodarskih dejavnikov in kazalcev, ki vplivajo na položaj industrije, vključno z dejstvom, da je industrija še vedno v postopku okrevanja zaradi učinkov prejšnjega subvencioniranja ali dumpinga; velikostjo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi; dejanskim in potencialnim zmanjševanjem prodaje, dobičkov, proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti naložb in izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo

▼B

na cene v Uniji; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zaloge, zaposlenost, plače, rast, sposobnost povečanja kapitala ali naložb ter v kmetijstvu povečano obremenitvijo vladnih podpornih programov. Ta seznam ni izčrpen niti nima eden ali več navedenih dejavnikov nujno odločilnega pomena.

5. Iz vseh ustreznih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 1, mora biti razvidno, da subvencionirani uvoz povzroča škodo. To konkretno pomeni prikaz, da so obseg in/ali ravni cen, določene na podlagi odstavka 2, povzročile učinek na industrijo Unije, kakor je opredeljeno v odstavku 4, in da je ta učinek tako velik, da se lahko opredeli kot bistveni učinek.

6. Poleg subvencioniranega uvoza se preučijo tudi znani dejavniki, ki hkrati škodujejo industriji Unije, za zagotovitev, da se škoda, ki jo povzročajo ti drugi dejavniki, ne pripiše subvencioniranemu uvozu na podlagi odstavka 5. Med dejavnike, ki se v zvezi s tem lahko preučijo, spadajo: obseg in cene nesubvencioniranega uvoza; zmanjšanje povpraševanja ali spremembe vzorca porabe; restriktivna trgovinska praksa proizvajalcev iz tretjih držav in proizvajalcev iz Unije ter konkurenca med njimi; razvoj tehnologije ter izvažanje; in produktivnost industrije Unije.

7. Učinek subvencioniranega uvoza se oceni glede na proizvodnjo podobnega izdelka industrije Unije, kadar razpoložljivi podatki omogočajo ločeno ugotovitev navedene proizvodnje na podlagi meril, kot so proizvodni proces ter prodaja in dobiček proizvajalca. Če taka ločena ugotovitev navedene proizvodnje ni mogoča, se učinki subvencioniranega uvoza ocenijo tako, da se pregleda proizvodnja najbližje skupine ali asortimana izdelkov, vključno s podobnim izdelkom, za katere se lahko pridobijo potrebne informacije.

8. Določitev nevarnosti znatne škode temelji na dejstvih in ne zgolj na domnevah, ugibanjih in oddaljenih možnostih. Sprememba okoliščin, ki bi povzročila razmere, v katerih bi subvencija povzročila škodo, mora biti jasno predvidena in neizogibna.

Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti znatne škode je treba preučiti dejavnike, kot so:

(a) narava zadevne subvencije ali zadevnih subvencij in trgovinski učinki, ki bi zaradi teh verjetno nastali;

(b) znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza na trg Unije, pri čemer se navede verjetnost znatno povečanega uvoza;

(c) zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti izvoznika ali neizogibno znatno povečanje takih zmogljivosti, ki kažejo na verjetnost znatno povečanega subvencioniranega izvoza v Unijo, pri čemer se upošteva razpoložljivost drugih izvoznih trgov, ki bi lahko prevzeli kakršen koli dodaten izvoz;

▼B

(d) ali gre za uvoz po cenah, ki bi znatno znižal cene ali preprečil povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo, in bi zato verjetno povečal povpraševanje po nadaljnjem uvozu;

(e) zaloge izdelka, ki je predmet preiskave.

Nobeden od zgoraj navedenih dejavnikov sam po sebi ni nujno odločilnega pomena, vendar pa mora iz celote preučenih dejavnikov izhajati, da je nadaljevanje subvencioniranega izvoza neizogibno in da se bo pojavila znatna škoda, če se ne sprejmejo zaščitni ukrepi.

Člen 9

Opredelitev industrije Unije

1. V tej uredbi se pod pojmom „industrija Unije“ razumejo vsi proizvajalci Unije, ki proizvajajo podobne izdelke, ali tisti izmed njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja pretežen delež, kakor je opredeljeno v členu 10(6), celotne proizvodnje Unije teh izdelkov, razen:

(a) kadar so proizvajalci povezani z izvozniki oziroma uvozniki ali kadar so sami uvozniki domnevno subvencioniranega izdelka, se lahko pod pojmom „industrija Unije“ razumejo preostali proizvajalci;

(b) v izrednih okoliščinah se ozemlje Unije za zadevno proizvodnjo lahko razdeli na dva konkurenčna trga ali več in proizvajalci znotraj vsakega trga lahko veljajo za posamično industrijo, če:

(i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na navedem trgu in

(ii) proizvajalci zadevnega izdelka, ki imajo sedež drugje v Uniji, ne zapolnijo do znatne stopnje povpraševanja na navedenem trgu.

V takih okoliščinah se lahko šteje, da je škoda povzročena celo, kadar večji del celotne industrije Unije ni prizadet, pod pogojem, da gre za koncentracijo subvencioniranega uvoza na takem izoliranem trgu in da subvencionirani uvoz povzroča škodo proizvajalcem vse ali skoraj vse proizvodnje znotraj takega trga.

2. Za namen odstavka 1 se za proizvajalce šteje, da so povezani z izvozniki ali uvozniki le, kadar:

(a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega,

(b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba ali

(c) skupaj neposredno ali posredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da ta odnos vpliva na zadevnega proizvajalca, tako da ravna drugače od nepovezanih proizvajalcev.

▼B

V tem odstavku se šteje, da eden nadzira drugega, kadar je prejšnji pravno ali dejansko v položaju, da slednjega omejuje ali vodi.

3. Kadar se pod industrijo Unije razumejo proizvajalci v določeni regiji, se izvoznikom ali vladi, ki dodeljuje subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, da možnost, da ponudijo zaveze na podlagi člena 13 v zvezi z zadevno regijo. V takih primerih, kadar se ocenjuje interes Unije v zvezi z ukrepi, se posebna pozornost posveti interesu regije. Če primerna zaveza ni takoj ponujena ali če veljajo pogoji, opredeljeni v členu 13(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna izravnalna dajatev za celotno Unijo. V takih primerih se dajatve, če so izvedljive, lahko omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za ta člen se uporabljajo določbe člena 8(7).

Člen 10

Začetek postopkov

1. Razen v primerih iz odstavka 8 se preiskava za ugotovitev obstoja, ravni in učinka vsake domnevne subvencije prične s pisno pritožbo katere koli fizične ali pravne osebe ali združenja, ki ni pravna oseba, ki zastopa industrijo Unije.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo nato pošlje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam kopijo vsake prejete pritožbe. Šteje se, da je bila pritožba vložena prvi delovni dan po dnevu, ko je bila s priporočeno pošto dostavljena Komisiji ali je Komisija izdala potrdilo o prejemu.

Kadar ima država članica, če pritožba ni bila vložena, zadostne dokaze o subvencioniranju in posledični škodi za industrijo Unije, o takih dokazih takoj obvesti Komisijo.

2. Pritožba iz odstavka 1 vključuje zadostne dokaze o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi (če je mogoče vključno z višino), škode in vzročne povezave med domnevno subvencioniranim uvozom in domnevno škodo. Pritožba vsebuje take informacije, ki so v razumni meri na voljo pritožniku glede naslednjega:

(a) identitete pritožnika ter opisa obsega in vrednosti pritožnikove proizvodnje podobnega izdelka v Uniji. Kadar je vložena pisna pritožba v imenu industrije Unije, se v pritožbi opredeli industrija, v imenu katere je bila pritožba vložena, s seznamom vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji) ter, kolikor je mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Uniji, ki se pripisuje takim proizvajalcem;

▼B

(b) popolnega opisa domnevno subvencioniranega izdelka, imena zadevne države ali zadevnih držav porekla ali izvoza, identitete vsakega poznanega izvoznika ali tujega proizvajalca ter seznama znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;

(c) dokazov v zvezi z obstojem, količino, možnostjo uvedbe izravnalnega ukrepa in naravo zadevnih subvencij;

(d) sprememb in obsegu domnevno subvencioniranega uvoza, učinka tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Unije ter posledičnega vpliva uvoza na industrijo Unije, kakor so pokazali ustrezni dejavniki in kazalniki, ki vplivajo na stanje v industriji Unije, kakršni so tisti, navedeni v členu 8(2) in (4).

3. Komisija preuči, kolikor je to mogoče, natančnost in primernost dokazov, predloženih v pritožbi, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki bi upravičili uvedbo preiskave.

4. Preiskava se lahko začne, da bi ugotovili, ali so domnevne subvencije „specifične“ v smislu člena 4(2) in (3).

5. Preiskava se lahko začne tudi v zvezi z vrstami ukrepov, navedenimi v Prilogi IV, če vsebujejo element subvencije, kakor je opredeljeno v členu 3, da bi ugotovili, ali so zadevni ukrepi popolnoma skladni z določbami navedene priloge.

6. Preiskava se ne začne na podlagi odstavka 1, če ni na podlagi preučitve stopnje podpore ali nasprotovanja pritožbi, ki so ju izrazili proizvajalci podobnega izdelka v Uniji, ugotovljeno, da je bila pritožba vložena s strani ali v imenu industrije Unije. Za pritožbo se šteje, da jo je vložila industrija Unije ali da je bila vložena v njenem imenu, kadar jo podpirajo tisti proizvajalci Unije, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kakor 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka tistega dela industrije Unije, ki je izrazil bodisi podporo bodisi nasprotovanje pritožbi. Vendar se preiskava ne začne, kadar proizvajalci Unije, ki izrecno podpirajo pritožbo, predstavljajo manj kakor 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka, ki ga proizvede industrija Unije.

7. Razen kadar je sprejet sklep o začetku preiskave, se organi izogibajo objavi pritožbe, katere namen je uvedba preiskave. Vendar Komisija, takoj ko je mogoče, po prejemu pravilno dokumentirane pritožbe na podlagi tega člena in v vsakem primeru pred začetkom preiskave obvesti zadevno državo porekla in/ali izvoza ter jo povabi na posvetovanje, zato da se razjasni položaj glede zadev iz odstavka 2 in doseže sporazumna rešitev.

▼M1

Komisija omogoči tudi posvetovanja z zadevno državo porekla in/ali izvoza v zvezi z drugimi subvencijami, ugotovljenimi med preiskavo. V teh primerih Komisija pošlje državi porekla in/ali izvoza povzetek glavnih elementov v zvezi z drugimi subvencijami, zlasti tistimi iz točke (c) odstavka 2. Če dodatne subvencije niso zajete v obvestilu o začetku preiskave, se obvestilo o začetku preiskave spremeni in spremenjena različica objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Vsem zainteresiranim stranem se da na voljo dodaten in zadosten čas za predložitev pripomb.

▼B

8. Če se Komisija v posebnih okoliščinah odloči za uvedbo preiskave, ne da bi s strani ali v imenu industrije Unije prejela pisno pritožbo z namenom uvedbe takšne preiskave, to stori na podlagi zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne zveze, kot je opredeljeno v odstavku 2, ki upravičujejo takšno uvedbo. Ko Komisija ugotovi, da je takšna preiskava potrebna, državam članicam posreduje informacije.

9. Dokazi o subvencijah in škodi se obravnavajo istočasno v sklopu odločitve, ali začeti preiskavo ali ne. Pritožba se zavrne, kadar ni zadostnih dokazov o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ali o škodi, ki bi upravičila nadaljevanje postopka za ta primer. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež pod vrednostjo 1 %, razen kadar te države skupaj ne dosežejo vsaj 3 % porabe Unije.

10. Pritožba se lahko umakne pred začetkom in v tem primeru se šteje, kakor da ni bila vložena.

11. Kadar je očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, ga Komisija začne v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je pritožnik o tem obveščen v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji. Komisija informacije o analizi pritožbe državam članicam običajno posreduje v 21 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.

12. V obvestilu o začetku postopkov se napove začetek preiskave, opredeli zadevni izdelek in zadevne države, navede povzetek prejetih informacij in zagotovi, da bodo vse zadevne informacije sporočene Komisiji.

Določijo se roki, v katerih se zainteresirane strani lahko oglasijo, pisno predstavijo svoja mnenja in predložijo informacije, če naj bodo taka mnenja in informacije obravnavani med preiskavo. Določi se tudi rok, v katerem lahko zainteresirane strani zaprosijo za zaslišanje pred Komisijo v skladu s členom 11(5).

▼B

13. Komisija o začetku postopkov obvesti izvoznike, uvoznike in reprezentativna združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, državo porekla in/ali izvoza ter pritožnike in, ob dolžnem upoštevanju varovanja zaupnih informacij, zagotovi celotno besedilo pisne pritožbe iz odstavka 1 vsem znanim izvoznikom in organom države porekla in/ali izvoza ter, na zahtevo, drugim vpletenim zainteresiranim stranem. Kadar je število vpletenih izvoznikov posebno visoko, se celotno besedilo pisne pritožbe lahko zagotovi le organom države porekla in/ali izvoza ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

14. Preiskava o izravnalni dajatvi ne ovira postopkov carinjenja.

Člen 11

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami začne preiskavo na ravni Unije. V takšno preiskavo sta zajeta subvencioniranje in škoda, ki se preiskujeta istočasno.

Za reprezentativno ugotovitev se določi obdobje preiskave, ki pri subvencioniranju ponavadi zajema obdobje preiskave iz člena 5.

Informacije, ki se nanašajo na čas po preiskavi, se ponavadi ne upoštevajo.

2. Strankam, ki v okviru preiskave o izravnalni dajatvi prejmejo vprašalnike, se da za odgovor na voljo vsaj 30 dni. Rok za izvoznike začne teči z dnem prejema vprašalnika, za katerega se za ta namen šteje, da je bil prejet en teden potem, ko je bil poslan anketirancu ali posredovan pristojnemu diplomatskemu predstavniku države porekla in/ali izvoza. Ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave se lahko odobri podaljšanje 30-dnevnega roka, pod pogojem, da lahko stranka takšno podaljšanje na podlagi posebnih okoliščin ustrezno utemelji.

3. Komisija lahko od držav članic zahteva, da pošljejo informacije, države članice pa sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve izpolnijo.

Zahtevane informacije pošljejo Komisiji, skupaj z rezultati vseh opravljenih pregledov, preverjanj ali preiskav.

Kadar so to informacije splošnega interesa ali kadar je za njihovo predložitev zaprosila država članica, jih Komisija posreduje državam članicam, pod pogojem, da niso zaupni; če pa so zaupni, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

▼B

4. Komisija lahko od držav članic zahteva, da opravijo vse potrebno preverjanje in preglede, zlasti med izvozniki, trgovci in proizvajalci v Uniji, ter da opravijo preiskave v tretjih državah, če zadevna podjetja dajo svoje soglasje in če je bila vlada zadevne države o tem uradno obveščena in temu ni ugovarjala.

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve Komisije izpolnijo.

Uradniki Komisije so pristojni, da na zahtevo Komisije ali države članice pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane strani, ki so se javile same v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), so zaslišane, če so v roku iz obvestila, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*, pisno zahtevale zaslišanje in pri tem navedle, da so zainteresirane strani, na katere bo izid postopka verjetno vplival, in da obstajajo posebni razlogi za njihovo zaslišanje.

6. Na zahtevo se uvoznikom, izvoznikom in pritožnikom, ki so se javili sami v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), ter vladi države porekla in/ali izvoza ponudi priložnost, da se sestanejo s strankami, ki imajo nasprotne interese, da se lahko predstavijo nasprotna stališča in nasprotni argumenti.

Pri zagotavljanju takšnih priložnosti je treba upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in ustreznost za stranke.

Nobena stranka ni zavezana k udeležbi na sestanku in neudeležba na sestanku ne vpliva na primer zadevne stranke.

Komisija upošteva ustne informacije, zagotovljene na podlagi tega odstavka, če se naknadno pisno potrdijo.

7. Pritožniki, vlada države porekla in/ali izvoza, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja, uporabniki ter potrošniške organizacije, ki so se sami javili v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki so jih dale Komisiji na voljo katere koli stranke v preiskavi, v nasprotju z notranjo dokumentacijo, ki jo pripravijo organi Unije ali njene države članice, če so informacije pomembne za predstavitev njihovega primera, če niso zaupne v smislu člena 29 in če se uporabijo v preiskavi.

Te stranke lahko na takšne informacije odgovorijo, njihove pripombe pa se upoštevajo, če so v odgovoru zadostno utemeljene.

8. Informacije, ki jih predložijo zainteresirane strani in na katerih se utemeljijo ugotovitve, se, kolikor je mogoče, preverijo glede točnosti, razen v okoliščinah iz člena 28.

▼B

9. Za postopke, začete na podlagi člena 10(11), se preiskava, če je to mogoče, zaključi v enem letu. V vsakem primeru se takšne preiskave v vseh primerih zaključijo v 13 mesecih po njihovem začetku na podlagi ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 13, za zaveze, ali ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 15, za dokončni ukrep.

10. Skozi vso preiskavo daje Komisija državi porekla in/ali izvoza dovolj priložnosti za nadaljnje posvetovanje zaradi pojasnitve dejanskega položaja in dosege sporazumne rešitve.

Člen 12

Začasni ukrepi

1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) so se postopki začeli v skladu s členom 10;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in so zainteresirane strani dobile ustrezno priložnost za predložitev informacij in pripomb v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12);

(c) je bila sprejeta začasna pozitivna ugotovitev, da se za uvoženi izdelek uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da se s tem industriji Unije povzroča škoda, in

(d) je zaradi interesa Unije potrebno posredovanje za preprečitev takšne škode.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kakor 60 dni in ne pozneje kakor devet mesecev po začetku postopkov.

Znesek začasne izravnalne dajatve ne sme presegati skupnega zneska začasno določenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, biti pa bi moral nižji, če bi takšna nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

2. Za zavarovanje začasne dajatve se položi varščina, sprostitev zadevnega proizvoda v prosti promet v Uniji pa je odvisna od zagotovitve takšne varščine.

3. Komisija sprejme začasne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 25(4).

4. Kadar država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in če so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega pododstavka odstavka 1, Komisija najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve odloči, ali se začasne izravnalne dajatve uvedejo.

5. Začasne izravnalne dajatve se uvedejo za največ štiri mesece.

▼B

Člen 13

Zaveze

1. V primeru začasne pozitivne ugotovitve obstoja subvencioniranja in škode lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez, na podlagi katerih:

(a) država porekla in/ali izvoza soglaša, da bo odpravila ali omejila subvencijo ali sprejela druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki, ali

(b) se kateri koli izvoznik zaveže, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati na zadevno območje, dokler se za takšen izvoz zagotavljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, tako da se Komisija prepriča, da so škodljivi učinki subvencij s tem odpravljeni.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 12(3), in dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 15(1), se v takšnem primeru in dokler veljajo takšne zaveze, ne uporabljajo za ustrezni uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja iz sklepa Komisije o sprejetju zavez, kot je nadalje spremenjen.

Zvišanja cen v skladu s takšnimi zavezami niso večja, kot je potrebno za kompenzacijo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, hkrati pa bi morala biti nižja od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar jih nobena država ali izvoznik nista prisiljena sprejeti. Dejstvo, da države ali izvozniki takšnih zavez ne ponudijo ali da ne sprejmejo poziva, naj to storijo, v nobenem primeru ne vpliva na obravnavo primera.

Lahko pa se ugotovi, da je uresničitev grožnje glede škode verjetnejša, če se subvencionirani uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejmejo od držav ali izvoznikov, za katere se ni začasno pritrdilno ugotovilo subvencioniranje in škoda, ki jo takšno subvencioniranje povzroča.

Zaveze se morajo, razen v izjemnih okoliščinah, ponuditi najpozneje do konca obdobja, v katerem se lahko predložijo pripombe na podlagi člena 30(5).

3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se zdi njihov sprejem nepraktičen, na primer zaradi prevelikega števila dejanskih ali možnih izvoznikov ali iz drugih razlogov, vključno z razlogi splošne politike. Izvozniku in/ali zadevni državi porekla in/ali izvoza se lahko sporočijo razlogi, na podlagi katerih se predlaga zavrnitev ponudbe zaveze, ponudi pa se jim lahko tudi priložnost za predstavitev njihovih stališč. Razlogi za zavrnitev se opišejo v dokončnem sklepu.

▼B

4. Od strank, ki ponudijo zavezo, se zahteva, da zagotovijo različico te zaveze, ki ni zaupne narave, tako da se lahko da na voljo zainteresiranim stranem iz preiskave.

5. Kadar se zaveze sprejmejo, se preiskava zaključi. Komisija preiskavo zaključi v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

6 Če se zaveze sprejmejo, se preiskava subvencioniranja in škode ponavadi zaključi. Ob negativni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode obveznost sama po sebi preneha, razen v primerih, ko je takšna ugotovitev predvsem posledica obstoja zaveze. V teh primerih se lahko zahteva, da se zaveza ohrani za primerno obdobje.

Ob pozitivni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode se zaveza nadaljuje v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija od vseh držav ali izvoznikov, od katerih je sprejela zaveze, zahteva, da ji v rednih časovnih presledkih posredujejo informacije v zvezi z izpolnjevanjem te zaveze, in da ji dovolijo preverjanje ustreznih podatkov. Neupoštevanje takšnih zahtev se šteje za kršitev zaveze.

8. Kadar se sprejmejo zaveze od določenih izvoznikov med preiskavo, se za namen členov 18, 19, 20 in 22 šteje, da zaveze začnejo veljati z datumom zaključka preiskave za državo porekla in/ali izvoza.

9. Če katera koli stranka krši ali umakne zavezo ali če Komisija prekliče sprejetje zaveze, Komisija, če je primerno, prekliče sprejetje zaveze in se uporablja začasna dajatev, ki jo uvede Komisija v skladu s členom 12, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 15(1), pod pogojem, da je imel zadevni izvoznik ali država porekla in/ali izvoza možnost predložiti pripombe, razen če ta izvoznik ali država zavezo umakne. Ko se Komisija odloči umakniti zavezo, državam članicam posreduje informacije.

Katera koli stran ali država članica lahko posreduje informacije o *prima facie* dokazih, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključi v šestih mesecih, nikakor pa ne kasneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 12 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, kadar preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.

▼B

Člen 14

Ustavitev postopka brez sprejetja ukrepov

1. Kadar se pritožba umakne, se postopek lahko ustavi, razen če to ne bi bilo v interesu Unije.

2 Kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek zaključi. Komisija preiskavo zaključi v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

3. Postopek se nemudoma ustavi, kadar se ugotovi, da je višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, *de minimis* v skladu z odstavkom 5, ali če sta obseg dejanskega oziroma možnega subvencioniranega uvoza ali škoda zanemarljiva.

4. Za postopek, uveden na podlagi člena 10(11), se škoda ponavadi šteje za zanemarljivo, če je tržni delež uvoza manjši od zneskov iz člena 10(9). Za preiskave glede uvoza iz držav v razvoju se prav tako šteje obseg subvencioniranega uvoza kot zanemarljiv, če predstavlja manj kakor 4 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Unijo, razen če uvoz iz držav v razvoju, katerih posamični deleži skupnega uvoza predstavljajo manj od 4 %, skupaj predstavlja več kakor 9 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Unijo.

5. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se šteje za *de minimis*, če znaša znesek manj kot 1 % *ad valorem*, ob upoštevanju, da je glede preiskav, ki se nanašajo na uvoz iz držav v razvoju, prag *de* minimis 2 % *ad valorem*, pod pogojem, da se, v primeru, kadar je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, nižji od ustrezne stopnje *de minimis* za posamezne izvoznike, za katere se postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preverijo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo na podlagi členov 18 in 19, zaključi le preiskava.

Člen 15

Uvedba dokončnih dajatev

1. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in s tem povzročene škode ter kadar interes Unije narekuje posredovanje v skladu s členom 31, Komisija uvede dokončno izravnalno dajatev v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3). Kadar veljajo začasne dajatve, Komisija ta postopek začne najpozneje en mesec pred iztekom veljavnosti takšnih dajatev.

Ne uvedejo se nobeni ukrepi, če se subvencija ali subvencije ukinejo ali če je dokazano, da subvencije ne zagotavljajo več nobenih ugodnosti zadevnim izvoznikom.

Znesek izravnalne dajatve ne sme preseči ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, vendar mora biti nižji od celotnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če nižja dajatev zadošča, da se odpravi škoda, ki se povzroča industriji Unije.

▼B

2. Izravnalna dajatev se uvede brez diskriminacije in v ustrezni višini za vsak primer uvoza proizvoda iz vseh virov, za katere je bilo ugotovljeno, da uživajo ugodnost subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da povzročajo škodo, razen za uvoz iz tistih virov, od katerih so bile sprejete zaveze na podlagi določb te uredbe.

V uredbi o uvedbi dajatve se navedejo dajatve za posamezne dobavitelje, če to ni možno, pa za zadevne države dobaviteljice.

3. Kadar Komisija svojo preiskavo omeji v skladu s členom 27, ne sme nobena izravnalna dajatev, ki se uporablja za uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili sami v skladu s členom 27, vendar niso bili vključeni v preiskavo, presegati tehtanega povprečja zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih za zadevne stranke v vzorcu.

Za namene tega odstavka Komisija ne upošteva ničnih zneskov in zneskov *de minimis* subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter zneskov subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih v okoliščinah iz člena 28.

Individualne dajatve se uporabljajo za uvoz pri vseh izvoznikih ali proizvajalcih, za katere je bil v skladu s členom 27 izračunan individualni znesek subvencioniranja.

Člen 16

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne izravnalne dajatve se uporabljajo samo za izdelke, vnesene v prosti promet po začetku veljavnosti ukrepa, sprejetega na podlagi členov 12(1) ali 15(1), odvisno od primera, ob upoštevanju izjem iz te uredbe.

2. Kadar se uporablja začasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, Komisija ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna izravnalna dajatev, odloči, kakšen delež začasne dajatve naj se dokončno pobere.

V ta namen „škoda“ ne vključuje niti znatnega zaostajanja pri ustanavljanju industrije Unije niti grožnjo znatne škode, razen če se ugotovi, da bi iz tega brez začasnih ukrepov nastala znatna škoda. V vseh drugih primerih, ki vključujejo takšno grožnjo ali zaostajanje, se vsi začasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo šele z dnem sprejetja dokončne ugotovitve nevarnosti ali znatnega zaostajanja.

3. Če je dokončna izravnalna dajatev višja od začasne dajatve, se razlika ne pobira. Če je dokončna dajatev nižja od začasne dajatve, se dajatev ponovno izračuna. Če je dokončna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

▼B

4. Dokončna izravnalna dajatev se lahko obračuna za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred uvedbo preiskave pod pogojem, da:

(a) je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5);

(b) je dala Komisija zadevnim uvoznikom priložnost za predstavitev njihovih stališč;

(c) obstajajo kritične okoliščine, v katerih se zadevnemu subvencioniranemu izdelku povzroča škoda, ki jo je težko odpraviti, zaradi velike količine v sorazmerno kratkem času uvoženega izdelka, za katerega se uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko na podlagi določb te uredbe uvedejo izravnalni ukrepi, in

(d) se meni, da je treba za preprečitev ponovitve takšne škode retroaktivno obračunati izravnalne dajatve za ta uvoz.

5. Ob kršitvi ali preklicu zavez se lahko dokončne dajatve zaračunajo za blago, ki je bilo vneseno v prosti promet najpozneje 90 dni pred začetkom uporabe začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5) in da se takšno retroaktivno obračunavanje ne uporablja za uvoz, vnesen v prosti promet pred kršitvijo ali preklicem zavez.

Člen 17

Trajanje

Izravnalni ukrep velja samo toliko časa in v takšnem obsegu, ki je nujen, da se odpravijo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzročajo škodo.

Člen 18

Pregledi glede izteka ukrepov

1. Dokončni izravnalni ukrep se izteče pet let po uvedbi ali pet let po datumu zadnjega pregleda, v katerega sta bila zajeta subvencioniranje in škoda, razen če se med pregledom ne ugotovi, da bi iztek verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Pregled v zvezi z iztekom ukrepov se uvede na pobudo Komisije ali na zahtevo, vloženo s strani ali v imenu proizvajalcev Unije, ukrep pa velja, dokler ni znan izid tega pregleda.

2. Pregled glede izteka ukrepov se začne, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, da bi iztek ukrepov verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Takšna verjetnost se lahko prikaže na primer z dokazom o nadaljnjem subvencioniranju in škodi ali dokazom, da je bila škoda odpravljena delno ali izključno zaradi obstoja ukrepov, ali dokazom, da so okoliščine izvoznikov ali tržni pogoji takšni, da kažejo na verjetnost nadaljnjega škodljivega subvencioniranja.

▼B

3. Pri izvajanju preiskav na podlagi tega člena se izvoznikom, uvoznikom, državi porekla in/ali izvoza ter proizvajalcem Unije ponudi priložnost za razširitev, zavrnitev ali predložitev pripomb o zadevah iz zahtevka za pregled, sklepi pa se sprejmejo ob ustreznem upoštevanju vseh pomembnih in pravilno dokumentiranih dokazov, ki se predložijo v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno, da bi iztek ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode.

4. Obvestilo o bližnjem izteku ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ob ustreznem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov iz tega člena. Nato so proizvajalci Unije upravičeni, da najpozneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja, vložijo zahtevek za pregled v skladu z odstavkom 2. Objavi se tudi obvestilo o dejanskem izteku ukrepov iz tega člena.

Člen 19

Vmesni pregledi

1. Lahko se preveri tudi potreba po ohranitvi ukrepov, kadar je upravičeno, in sicer na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali, pod pogojem, da je od uvedbe dokončnega ukrepa preteklo dovolj časa, in sicer vsaj eno leto, na zahtevo katerega koli izvoznika, uvoznika ali proizvajalca v Uniji ali države porekla in/ali izvoza, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

2. Vmesni pregled se začne, kadar zahteva vsebuje zadostne dokaze, da ohranitev ukrepov ni več potrebna za kompenziranje subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in/ali da ni verjetno, da bi se škoda nadaljevala ali ponovila, če bi se ukrepi odpravili ali spremenili, ali da veljavni ukrep ne zadostuje oziroma ne zadostuje več za odpravo subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzroča škodo.

3. Kadar so uvedene izravnalne dajatve nižje od ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se lahko uvede vmesni pregled, če proizvajalci v Uniji ali katera koli druga zainteresirana stran predloži, običajno v roku dveh let od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne dokaze, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov, zmanjšale ali da ni bilo gibanja cen ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji uvoženega izdelka v Unijo. Če preiskava pokaže, da so bile trditve pravilne, se lahko izravnalne dajatve zvišajo, da se doseže povišanje cene, ki je potrebno za odpravo škode. Vendar pa zvišana dajatev ne presega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Vmesni pregled se tudi lahko uvede po zgoraj navedenih pogojih na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

▼B

4. Med preiskavami na podlagi tega člena lahko Komisija med drugim preuči, ali so se okoliščine v zvezi s subvencioniranjem in škodo znatno spremenile in ali se z obstoječimi ukrepi dosegajo predvideni rezultati pri odpravi škode, predhodno ugotovljene v skladu s členom 8. V zvezi s tem se v dokončni ugotovitvi upoštevajo vsi pomembni in ustrezno dokumentirani dokazi.

Člen 20

Pospešeni pregledi

Izvoznik, za čigar uvoz velja dokončna izravnalna dajatev, vendar v prvotni preiskavi ni bil individualno preiskan iz drugih razlogov kakor njegove zavrnitve sodelovanja s Komisijo, je na zahtevo upravičen do pospešenega pregleda, s katerim lahko Komisija za tega izvoznika nemudoma določi individualno stopnjo izravnalne dajatve.

Takšen pregled se začne po tem, ko so imeli proizvajalci v Uniji možnost predložiti pripombe.

Člen 21

Nadomestila

1. Uvoznik lahko ne glede na člen 18 zahteva povračilo pobranih dajatev, kadar se dokaže, da so bile subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in na podlagi katerih so se plačale dajatve, bodisi odpravljene bodisi znižane na stopnjo, ki je nižja od veljavne dajatve.

2. Za nadomestilo izravnalnih dajatev uvoznik predloži zahtevek Komisiji. Zahtevek se odda prek države članice, na ozemlju katere so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih potem, ko so pristojni organi ustrezno določili višino dokončnih dajatev, ki jih je treba obračunati, ali ko je bil sprejet sklep o dokončnem pobiranju zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo. Države članice zahtevek nemudoma posredujejo Komisiji.

3. Zahtevek za nadomestilo se šteje za ustrezno utemeljenega z dokazili samo, kadar vsebuje točne informacije o znesku zahtevanega nadomestila izravnalnih dajatev in celotno carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo takšnega zneska. Za reprezentativno obdobje zahtevek vključuje tudi dokazila o višini subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja dajatev. V primerih, kadar uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in takšen podatek ni takoj na voljo ali kadar ga izvoznik ali proizvajalec nočeta poslati uvozniku, vloga vsebuje izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bil znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu s tem členom znižan ali odpravljen in da se bodo ustrezna dokazila poslala Komisiji. Kadar izvoznik ali proizvajalec takšnega dokazila ne predloži v razumnem času, se zahtevek zavrne.

▼B

4. Komisija odloči, ali in v kolikšni meri bo ugodila zahtevku, lahko pa se kadar koli odloči, da začne vmesni pregled, informacije in ugotovitve takšnega pregleda, opravljenega v skladu z določbami, ki se uporabljajo za takšne preglede, pa se nato uporabijo pri odločitvi, ali in v kolikšni meri je nadomestilo upravičeno.

Nadomestilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, nikakor pa ne v več kakor 18 mesecih po datumu predložitve zahtevka uvoznika izdelka, za katerega velja izravnalna dajatev, ustrezno utemeljenega z dokazili.

Države članice bi odobreno nadomestilo običajno morale izplačati v 90 dneh po odločitvi iz prvega pododstavka.

Člen 22

Splošne določbe o pregledih in nadomestilih

1. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, veljajo za vsak pregled, ki se opravlja na podlagi členov 18, 19 in 20.

Pregledi, ki se opravljajo na podlagi členov 18 in 19, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. Pregledi na podlagi členov 18 in 19 se v vsakem primeru zaključijo v 15 mesecih od datuma začetka.

Pregledi na podlagi člena 20 se v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka.

Če se pregled, ki se izvaja na podlagi člena 18, začne medtem, ko v istem postopku poteka pregled na podlagi člena 19, se pregled na podlagi člena 19 zaključi istočasno, kot je zgoraj določeno za pregled na podlagi člena 18.

Če preiskava ni zaključena v rokih, navedenih v drugem, tretjem in četrtem pododstavku, potem ukrepi:

(a) prenehajo veljati v primeru preiskav na podlagi člena 18;

(b) prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno izvajajo na podlagi členov 18 in 19, bodisi kadar se je začela preiskava v skladu s členom 18, medtem ko je v okviru istega postopka potekal pregled v skladu s členom 19, ali kadar so se taki pregledi začeli istočasno, ali

(c) ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav na podlagi členov 19 in 20.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼B

2. Preglede na podlagi členov 18, 19 in 20 začne Komisija. Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) odloči, ali bo začela preglede na podlagi člena 18 ali ne. Poleg tega Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko gospodarski subjekt ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek pregleda na podlagi členov 19 in 20, ter ko Komisija sama dokonča analizo tega zahtevka ali ugotovi, da je treba preučiti potrebo po nadaljnjem uvajanju ukrepov.

3. Kadar pregledi to opravičujejo, se v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3) ukrepi na podlagi člena 18 prekličejo ali ohranijo oziroma na podlagi členov 19 in 20 prekličejo, ohranijo ali spremenijo.

4. Kadar se ukrepi razveljavijo za individualne izvoznike, za državo kot celoto pa ne, se za takšne izvoznike postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preiščejo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo na podlagi tega člena.

5. Kadar poteka pregled ukrepov na podlagi člena 19 ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot so opredeljeni v členu 18, se ukrepi preiščejo tudi na podlagi določb člena 18.

6. Pod pogojem, da se okoliščine niso spremenile, in ob ustreznem upoštevanju členov 5, 6, 7 in 27, Komisija v vseh pregledih ali preiskavah v zvezi z nadomestili, opravljenih na podlagi členov 18 do 21, uporablja enako metodologijo kakor v preiskavi, katere posledica je bila uvedba dajatve.

Člen 23

Izogibanje

1. Izravnalne dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih iz tretjih držav, na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi, ali na njihove dele, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

2. Izravnalne dajatve, ki ne presegajo preostalih izravnalnih dajatev, uvedenih v skladu s členom 15(2), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

3. Izogibanje se opredeli kot sprememba vzorca trgovanja med tretjimi državami in Unijo ali med posameznimi družbami v državi, za katero veljajo ukrepi, in Unijo, ki izhaja iz prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni drugega zadostnega vzroka ali gospodarske utemeljitve, kot je uvedba dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, in da torej uvoženi podoben izdelek in/ali njegovi deli še vedno koristijo subvencije.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim:

▼B

(a) rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki navadno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti;

(b) pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav;

(c) reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi bili njihovi izdelki v Unijo na koncu izvoženi preko proizvajalcev, za katere se uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev.

4. Preiskave se začnejo na podlagi tega člena na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnikih, določenih v odstavkih 1, 2 in 3. Začnejo se na podlagi uredbe Komisije, ki lahko da carinskim organom tudi navodila, da uvoz pogojujejo z registracijo v skladu s členom 24(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam posreduje informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko sama dokonča analizo tega zahtevka ali ugotovi, da je treba začeti preiskavo.

Preiskave izvaja Komisija. Pomagajo ji lahko carinski organi, preiskava pa se zaključi v devetih mesecih.

Če dokončno preverjena dejstva upravičujejo razširitev ukrepov, jih Komisija razširi v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 24(5) ali na katerega so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetkom in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

5. Za uvoz s strani podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 24(5) ali ukrepi ne veljajo.

6. Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, s katero se začne preiskava.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Unije, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavku 3.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Uniji, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Te izjeme se odobrijo s sklepom Komisije in ostanejo veljavne za obdobje in pod pogoji, določenimi v sklepu. Ko Komisija dokonča analizo, državam članicam posreduje informacije.

▼B

Pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 20, se izvzetja lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

7. Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi lahko potencialno zahtevale izvzetje, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak tak pregled se izvaja v skladu z določbami člena 22(1), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 19.

8. Nobena določba tega člena ne preprečuje običajne uporabe veljavnih določb o carinah.

Člen 24

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne izravnalne dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v določeni obliki in določeni višini ter v skladu z drugimi merili iz uredbe o uvedbi takšnih dajatev. Takšne izravnalne dajatve se pobirajo tudi neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno uvedejo pri uvozu.

Za noben izdelek ne smejo hkrati veljati protidumpinške in izravnalne dajatve za obravnavanje enih in istih razmer, ki izhajajo iz dumpinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe o uvedbi začasnih ali dokončnih izravnalnih dajatev in uredbe ali sklepi o sprejetju zavez ali o zaključku preiskav ali postopkov se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Takšne uredbe ali sklepi ob ustreznem upoštevanju varovanja zaupnih podatkov vsebujejo zlasti imena izvoznikov, če je to mogoče, ali zadevne države, opis proizvoda in povzetek dejstev in premislekov, pomembnih za ugotovitve subvencij in škode. V vsakem primeru se pošlje en izvod uredbe ali sklepa znanim zainteresiranim stranem. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo za preglede.

3. Posebne določbe, zlasti o skupni opredelitvi pojma poreklo iz Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) se lahko sprejmejo na podlagi te uredbe.

4. V interesu Unije se lahko ukrepi, uvedeni na podlagi te uredbe, s sklepom Komisije v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) opustijo za obdobje devetih mesecev. Komisija lahko opustitev v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) podaljša za nadaljnje obdobje največ enega leta.

([1]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

▼B

Ukrepe je mogoče opustiti le, kadar se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi opustitve nadaljevala, ter pod pogojem, da je imela industrija Unije možnost predložiti pripombe in so bile te tudi upoštevane. Ukrepe je mogoče v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) kadar koli ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

5. Potem ko Komisija pravočasno obvesti države članice, carinskim organom naroči, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabijo za navedeni uvoz od datuma takšne registracije.

Obvezno evidentiranje uvoza se lahko sprejme na podlagi zahtevka industrije Unije, ki vsebuje dovolj dokazov za utemeljitev takšnega ukrepa.

Evidentiranje se uvede z uredbo, v kateri se navedeta namen ukrepa in, če je ustrezno, ocenjeni znesek možnih prihodnjih obveznosti. Obvezno evidentiranje za uvoz ne sme veljati več kakor devet mesecev.

6. Države članice Komisiji mesečno poročajo o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in za katere veljajo ukrepi, ter o znesku dajatev, pobranih na podlagi te uredbe.

7. Ne glede na odstavek 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe členov 11(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 29(6).

Člen 25

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 Uredbe.

([1]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (glej str. 21 tega Uradnega lista).

▼B

5. Pri uporabi pisnega postopka na podlagi člena 3(5) Uredbe (EU) št. 182/2011 se za sprejetje dokončnih ukrepov na podlagi odstavka 3 tega člena ali za odločitev o uvedbi ali neuvedbi pregledov zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 18 te uredbe ta postopek zaključi brez izida, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva večina članov odbora, kot je opredeljena v členu 5(1) Uredbe (EU) št. 182/2011. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko je v odboru potekala razprava o osnutku ukrepa, se takšen postopek zaključi brez izida, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva navadna večina članov odbora. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko v odboru ni bilo razprave o osnutku ukrepa, se takšen postopek zaključi brez izida, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

6. Odbor lahko razpravlja o katerem koli vprašanju v zvezi z uporabo te uredbe, ki ga zastavi Komisija, ali na zahtevo države članice. Države članice lahko v odboru ali neposredno v okviru Komisije zahtevajo informacije in izmenjajo stališča.

Člen 26

Preveritveni obiski

1. Komisija, kadar meni, da je ustrezno, opravi obiske za pregled evidenc uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij, da preveri predložene informacije o subvencioniranju in škodi. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, se Komisija lahko odloči, da preveritvenega obiska ne opravi.

2. Komisija lahko po potrebi opravi preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da pridobi soglasje zadevnih podjetij, da obvesti zadevno državo in da ta preiskavi ne nasprotuje. Kakor hitro Komisija prejme soglasje zadevnih podjetij, obvesti državo porekla in/ali izvoza o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih.

3. Zadevna podjetja so obveščena o vrsti informacij, ki se bodo preverjale med preveritvenimi obiski, in o vseh dodatnih informacijah, ki jih je treba zagotoviti med takšnimi obiski, čeprav to ne izključuje zahtevkov, predloženih med preverjanjem, za dodatne podrobnosti, ki se zagotovijo v zvezi z dobljenimi informacijami.

4. Komisiji pri preiskavah na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 pomagajo uradniki tistih držav članic, ki so za to zaprosile.

▼B

Člen 27

Vzorčenje

1. V primerih, pri katerih je število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelka ali transakcij veliko, se preiskava lahko omeji na:

(a) sprejemljivo število strank, izdelkov ali transakcij z uporabo vzorcev, ki so statistično veljavni na podlagi razpoložljivih informacij v času izbire, ali

(b) na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki se lahko ustrezno preišče v razpoložljivem času.

2. Za končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij na podlagi tega člena je pristojna Komisija, vendar ima prednost izbor vzorca, ki je izbran na podlagi posvetovanja in soglasja zadevnih strank, pod pogojm, da se takšne stranke same javijo in dajo v treh tednih po uvedbi preiskave na voljo dovolj informacij, ki omogočajo izbiro reprezentativnega vzorca.

3. V primerih, kadar se preiskava omeji v skladu s tem členom, se izračuna individualni znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vse izvoznike ali proizvajalce, ki prvotno niso bili izbrani in ki predložijo potrebne informacije v rokih iz te uredbe, razen kadar je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi individualni pregledi nepotrebno oteževali in preprečevali pravočasen zaključek preiskave.

4. Kadar se sprejme odločitev za vzorčenje, vendar nekatere ali vse izbrane stranke do določene stopnje niso pripravljene sodelovati, kar bo verjetno odločilno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec.

Če se znatno nesodelovanje nadaljuje ali če ni na voljo dovolj časa za izbiro novega vzorca, se uporabijo ustrezne določbe člena 28.

Člen 28

Nesodelovanje

1. V primerih, v katerih katera koli zainteresirana stran zavrne dostop do potrebnih informacij ali jih kako drugače ne zagotovi v rokih iz te uredbe ali če znatno ovira preiskavo, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejo začasne ali dokončne pozitivne ali negativne ugotovitve.

Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran predložila napačne ali zavajajoče informacije, se te prezrejo, uporabijo pa se razpoložljiva dejstva.

Zainteresirane strani je treba obvestiti o posledicah nesodelovanja.

▼B

2. Če odgovor ni bil poslan v računalniški obliki, se to ne šteje za nesodelovanje, pod pogojem, da zainteresirana stran navede, da bi zagotavljanje odgovora v zahtevani obliki predstavljalo nesorazmerno dodatno breme ali povzročilo nesorazmerne dodatne stroške.

3. Kadar informacije, ki jih predloži zainteresirana stran, niso v vseh pogledih popolne, se kljub temu ne smejo prezreti, pod pogojem, da nobena pomanjkljivost ni takšna, da bi povzročila nepotrebne težave pri sprejemanju zadovoljivo točne ugotovitve, in da je bila informacija ustrezno in pravočasno poslana in se lahko preveri ter da je zainteresirana stran delovala po najboljših močeh.

4. Če se dokaz ali informacija ne sprejmeta, se stranko, ki ju je predložila, nemudoma obvesti o razlogih za to in se ji ponudi priložnost, da v določenem roku zagotovi dodatna pojasnila. Če veljajo pojasnila za nezadovoljiva, se razlogi za zavrnitev takšnega dokaza ali informacije razkrijejo in objavijo v ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno z ugotovitvami o višini subvencij, proti katerim se lahko sprejmejo izravnalni ukrepi, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno na informacijah iz pritožbe, se, kadar je to mogoče in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na podlagi informacij iz drugih neodvisnih virov, ki so morebiti na voljo, kot so objavljeni ceniki, uradni statistični podatki o uvozu in statistični carinski podatki ali informacije, pridobljene med preiskavo od drugih zainteresiranih strani.

Takšne informacije lahko vključujejo pomembne podatke o svetovnem trgu ali drugih reprezentativnih trgih, kadar je primerno.

6. Če zainteresirana stran ne sodeluje ali sodeluje samo delno, tako da zadrži pomembne informacije, je lahko izid preiskave za to stranko manj ugoden, kakor bi bil, če bi sodelovala.

Člen 29

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so zaupne narave (na primer zato, ker bi njihovo razkritje pomenilo pomembno konkurenčno prednost za tekmeca ali bi imelo znatne škodljive učinke na osebo, ki je informacijo predložila, ali na osebo, od katere je oseba, ki je zagotovila informacijo, informacijo dobila) in ki jih zaupno predložijo v preiskavo vključene stranke, organi ob ustrezni utemeljitvi obravnavajo kot zaupne.

2. Zainteresirane strani, ki predložijo zaupne informacije, se zaprosijo, da priskrbijo njihov povzetek, ki ni zaupne narave. Ti povzetki so dovolj podrobni, da omogočajo primerno razumevanje bistvene vsebine zaupno predložene informacije. V izrednih okoliščinah lahko stranke navedejo, da takšne informacije ni možno povzeti. V takšnih izrednih okoliščinah je treba podati izjavo o razlogih, zaradi katerih takšen povzetek ni možen.

▼B

3. Če se meni, da zahteva po zaupnosti ni upravičena, ali če predložnik informacije te ni pripravljen dati na voljo ali dovoliti njenega razkritja v splošni obliki ali v povzetku, se takšna informacija lahko prezre, razen če se iz ustreznih virov zadovoljivo ne dokaže, da je točna. Zahteve po zaupnosti se ne zavrnejo samovoljno.

4. Ta člen organom Unije ne preprečuje razkritja splošnih informacij, zlasti še razlogov, na katerih temeljijo sklepi, sprejeti na podlagi te uredbe, niti razkritja dokazov, na katere so se oprli organi Unije, če je to potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Pri takšnem razkritju je treba upoštevati zakoniti interes zadevnih strank, da se ne razkrijejo njihove poslovne ali državne tajnosti.

5. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe in za katero je oseba, ki jo je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razen če ta oseba tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršni koli notranji dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če ni v tej uredbi to izrecno določeno.

6. Informacije, prejete na podlagi te uredbe, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka, v zvezi z istim podobnim izdelkom.

Člen 30

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja ter država porekla in/ali izvoza lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahtevki za takšno razkritje se oddajo pisno, takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa se opravi čim prej v pisni obliki.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov ali zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri tem pa se posebna pozornost nameni razkritju vseh dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, uporabljenih za začasne ukrepe.

3. Pisni zahtevki za dokončno razkritje se naslovijo na Komisijo, ki jih mora v primerih, pri katerih je bila uvedena začasna dajatev, prejeti najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kadar začasna dajatev ni bila uvedena, se strankam ponudi priložnost, da zahtevajo dokončno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.

▼B

4. Dokončno razkritje se poda v pisni obliki. Opravi se čim prej, običajno najpozneje en mesec pred začetkom postopkov, določenih v členu 14 ali členu 15, in ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih podatkov. Kadar Komisija določenih dejstev ali premislekov takrat še ne more razkriti, jih razkrije čim prej.

Razkritje ne vpliva na nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, kadar pa takšna odločitev temelji na drugačnih dejstvih in premislekih, se ti čim prej razkrijejo.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če prispejo v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija in znaša vsaj 10 dni, pri čemer ustrezno upošteva nujnost zadeve. Kadar koli je potrebno dodatno dokončno razkritje, se lahko določi krajše obdobje.

Člen 31

Interes Unije

1. Ugotovitev, ali interes Unije zahteva posredovanje, je treba utemeljiti z oceno vseh različnih interesov kot celote, vključno z interesi domače industrije ter uporabnikov in potrošnikov. Ugotovitev na podlagi tega člena se sprejme samo, kadar je bila vsem strankam dana priložnost za predstavitev stališč na podlagi odstavka 2. Pri takšnem pregledu je treba zlasti upoštevati potrebo po odpravi učinkov škodljivega subvencioniranja, ki izkrivljajo trgovino, in po ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, določeni na podlagi ugotovljenega subvencioniranja in škode, se ne smejo uporabljati, kadar lahko organi na podlagi vseh predloženih informacij sprejmejo nedvoumen sklep, da uporaba takšnih ukrepov ni v interesu Unije.

2. Za zagotovitev trdne podlage, na kateri lahko organi upoštevajo vsa stališča in informacije pri odločitvi, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije ali ne, se pritožniki, uvozniki in njihova reprezentativna združenja, reprezentativne organizacije uporabnikov in reprezentativne organizacije potrošnikov v rokih iz obvestila o začetku preiskave o izravnalni dajatvi lahko sami javijo in predložijo informacije Komisiji. Takšne informacije ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam iz tega odstavka, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

3. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Takšne zahteve se odobrijo, če se oddajo v rokih iz odstavka 2 in če so v njih opisani razlogi v smislu interesa Unije, čemu naj bi se zadevne stranke zaslišale.

▼B

4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko predložijo pripombe glede uporabe začasnih dajatev. Da se takšne pripombe upoštevajo, morajo prispeti v 25 dneh od dneva začetka uporabe takšnih ukrepov, te pripombe ali njihovi ustrezni povzetki pa se lahko dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

5. Komisija preuči informacije, ki so pravilno predložene, in ugotovi, koliko so reprezentativne, rezultati takšne analize pa se skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošljejo odboru iz člena 25 kot del osnutka ukrepa, predloženega na podlagi členov 14 in 15. Komisija bi morala upoštevati stališča, izražena v odboru, v okviru pogojev, določenih v Uredbi (EU) št. 182/2011.

6. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na voljo dejstva in premisleki, na podlagi katerih se bodo verjetno sprejeli dokončni sklepi. Takšne informacije se dajo na voljo, kolikor je to mogoče, in brez poseganja v kakršno koli poznejšo odločitev Komisije.

7. Informacije se upoštevajo samo, kadar so jim priloženi dejanski dokazi, ki potrjujejo njihovo veljavnost.

Člen 32

Razmerje med ukrepi izravnalnih dajatev in večstranskimi sredstvi

Če za uvoženi izdelek veljajo protiukrepi, uvedeni v okviru postopkov za reševanje sporov iz Sporazuma o subvencijah, in če so takšni ukrepi ustrezni za odpravo škode, povzročene s subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izravnalne dajatve, uvedene za ta izdelek, nemudoma opustijo ali razveljavijo, kakor je ustrezno.

Člen 33

Končne določbe

Ta uredba ne izključuje uporabe:

(a) posebnih pravil iz sporazumov, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami;

(b) uredb Unije iz kmetijskega sektorja in uredb Sveta (ES) št. 1667/2006 ([1]), (ES) št. 614/2009 ([2]) in (ES) št. 1216/2009 ([3]). Ta uredba dopolnjuje navedene uredbe in odstopa od tistih njihovih določb, ki preprečujejo uporabo izravnalnih dajatev;

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi (UL L 312, 11.11.2006, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin (UL L 181, 14.7.2009, str. 8).

([3]) Uredba Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30 november 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L 328, 15.12.2009, str. 10).

▼B

(c) posebnih ukrepov, pod pogojem, da takšni ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi na podlagi GATT iz leta 1994.

Člen 34

Poročilo

Komisija vključi informacije o izvajanju te uredbe v svoje letno poročilo o uporabi in izvajanju ukrepov trgovinske zaščite, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu na podlagi člena 23 Uredbe (EU) 2016/1036.

Člen 35

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 597/2009 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi VI.

Člen 36

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

PONAZORITVENI SEZNAM IZVOZNIH SUBVENCIJ

(a) Neposredne subvencije, ki jih podjetju ali industriji odobri vlada na podlagi izvažanja.

(b) Sheme za zadržanje deviznih sredstev ali podobna ravnanja, ki vključujejo izvozne premije.

(c) Notranje prevozne pristojbine in tovornina, ki jih za izvozne pošiljke določi vlada ali za katere vlada da pooblastilo za njihovo določitev, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev za notranje pošiljke.

(d) Dobava uvoženih oziroma domačih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji izvoženega blaga, ki jih zagotovijo vlade ali njihovi organi neposredno ali posredno v okviru državnih shem, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev pri zagotavljanju enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji blaga za domačo porabo, če so (pri izdelkih) takšni pogoji ugodnejši od pogojev, ki jih njihovi izvozniki lahko dosežejo pod tržnimi pogoji na svetovnih trgih ([1]).

(e) Popolna ali delna oprostitev, odpust ali odlog ([2]), ki se posebej nanaša na izvoz, neposrednih davkov ([3]) ali prispevkov za socialno varnost, ki jih plačajo ali lahko plačajo industrijska ali trgovska podjetja.

(f) Posebne oprostitve pri izračunu osnove za obračun neposrednih davkov, ki se nanašajo neposredno na izvoz ali izvažanje in se odobrijo poleg oprostitev za proizvodnjo blaga za domačo porabo.

([1]) Izraz „na voljo na trgu“ pomeni, da izbira med domačimi in uvoženimi proizvodi ni omejena in da je odvisna samo od komercialnih premislekov.

([2]) Odlog ne sme znašati toliko kolikor izvozna subvencija, če se na primer plačujejo ustrezne obresti.

([3]) V tej uredbi:

— izraz „neposredni davki“ pomeni davke od plač, dobičkov, obresti, najemnin, licenčnin in vseh drugih oblik prihodka ter davke od lastništva nad nepremičninami,

— izraz „uvozne dajatve“ pomeni tarife, carine in druge finančne dajatve, ki niso naštete drugje v tej opombi in se obračunajo za uvoz,

— izraz „posredni davki“ pomeni prometni davek, trošarine, davek na dodano vrednost, davek od franšiz, takse, davek na prenos, davek od zalog in opreme, dajatve na meji in vse druge davke, ki ne spadajo pod neposredne davke in uvozne dajatve,

— posredni davki „iz predhodne faze“ so davki, ki se obračunajo za blago ali storitve, uporabljene neposredno ali posredno pri izdelavi proizvoda, „kumulativni“ posredni davki so davki, ki se obračunajo v več fazah, če ni mehanizma za naknadno kreditiranje davka, če se blago ali storitve, za katere velja davek v eni fazi proizvodnje, uporabijo v poznejši fazi proizvodnje,

— „odpust davkov“ vključuje povračilo ali znižanje davkov,

— „odpust ali povračilo“ vključuje v celoti ali delno oprostitev ali odložitev plačila uvoznih dajatev.

— Odlog ne sme znašati toliko kolikor izvozna subvencija, če se na primer plačujejo ustrezne obresti.

▼B

(g) Oprostitev ali odpust posrednih davkov ([1]) za proizvodnjo in distribucijo izvoženih izdelkov, ki presegajo davke, obračunane za proizvodnjo in distribucijo podobnih izdelkov, ki se prodajo za domačo porabo.

(h) Oprostitev, odpust ali odlog plačila kumulativnih posrednih davkov ([1]) iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji blaga za izvoz, ki presegajo oprostitev, odpust ali odlog kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji podobnih izdelkov za domačo porabo, vendar le pod pogojem, da se plačilo teh kumulativnih posrednih davkov iz prve faze lahko za izvožene izdelke oprosti, odpusti ali odloži, tudi če se njihovo plačilo ne oprosti, odpusti ali odloži za podobne izdelke, namenjene domači porabi, če se kumulativni posredni davki iz prvotne faze zaračunajo za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov) ([2]). Ta točka se razlaga v skladu s smernicami o porabi vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II.

(i) Odpust ali povračilo uvoznih dajatev, ki presega dajatve ([1]), zaračunane za uvožene vložke, porabljene v proizvodnji izvoženih izdelkov (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov), vendar le pod pogojem, da v posebnih primerih podjetje lahko kot nadomestilo za uvožene vložke uporabi enako količino vložkov iz domačega trga, ki so enake kakovosti in imajo enake lastnosti, da izkoristi ugodnosti te določbe, če se uvoz in ustrezni izvoz izvedeta v okviru ustreznega časovnega obdobja, ki ne sme presegati dveh let. Ta točka se razlaga v skladu s smernicami za porabo vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II in smernicami za določitev nadomestnih sistemov povračila za izvozne subvencije iz Priloge III.

(j) Programi jamstev za izvozna posojila ali programi zavarovanja izvoznih posojil, programi zavarovanj in jamstev proti zvišanju stroškov izvoženih izdelkov ali programi za kritje tečajnega tveganja, ki jih zagotavljajo vlade (ali posebne ustanove pod njihovim nadzorom) s premijskimi stopnjami, ki ne zadoščajo za kritje dolgoročnih stroškov poslovanja in izgub programov.

(k) Izvozna posojila, ki jih odobrijo vlade (ali posebne ustanove, ki so pod njihovim nadzorom ali delujejo pod njihovim vodstvom) po obrestnih merah, nižjih od obrestnih mer, ki se morajo dejansko plačati za tako porabljena sredstva (ali bi jih morali plačati, če bi jih najeli na mednarodnih kapitalskih trgih za pridobitev sredstev enake ročnosti in pod istimi pogoji in izražene v isti valuti kakor izvozno posojilo), ali plačilo s strani vlade vseh ali dela stroškov, ki jih imajo izvozniki ali finančne ustanove pri pridobivanju posojil, če se ta porabijo za zagotavljanje znatne prednosti na področju pogojev za izvozna posojila.

([1]) Glej opombo 2 k točki (e).

([2]) Točka (h) se ne uporablja za sisteme davka na dodano vrednost in izravnave dajatev na meji namesto njih, vprašanje čezmernega odpusta davkov na dodano vrednost je obravnavano izključno v točki (g).

▼B

Če je članica WTO pogodbenica Mednarodne zaveze o uradnih izvoznih posojilih, ki je imela 1. januarja 1979 vsaj 12 takšnih prvotnih članic pogodbenic (ali poznejše zaveze, ki so jo sprejele te prvotne članice), ali če članica WTO v praksi uporablja določbe o obrestnih merah iz ustrezne zaveze, se praksa izvoznega kreditiranja, ki je v skladu s temi določbami, ne šteje za izvozno subvencijo.

(l) Vsa druga javna sredstva, ki predstavljajo izvozno subvencijo v smislu člena XVI GATT iz leta 1994.

▼B

PRILOGA II

SMERNICE O PORABI VLOŽKOV V PROIZVODNEM PROCESU [1]

1. Sheme rabata na posredne davke lahko dopuščajo oprostitev, odpust ali odložitev plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov). Podobno lahko sheme povračil dopuščajo odpust ali povračilo uvoznih dajatev, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov).

2. Ponazoritveni seznam izvoznih subvencij v Prilogi I se sklicuje na izraz „vložki, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka“ iz točk (h) in (i). Na podlagi točke (h) lahko sheme rabata na posredne davke predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do oprostitve, odpusta ali odložitve plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, ki presegajo znesek takih dejansko zaračunanih davkov za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. Na podlagi točke (i) lahko sheme povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do odpusta ali povračila uvoznih dajatev, ki presegajo dejansko zaračunane dajatve za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. Obe točki določata, da je treba pri ugotovitvah glede porabe vložkov v proizvodnji izvoženega izdelka upoštevati običajne opustitve zaradi odpadkov. Točka (i) prav tako predvideva možnost nadomestila, kjer je to primerno.

3. Komisija mora pri preučevanju, ali se vložki porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka, kot del preiskave o izravnalni dajatvi na podlagi te uredbe, navadno ravnati na naslednji način.

4. Kadar se domneva, da gre pri shemi rabata na neposredne davke ali shemi povračila za subvencijo zaradi prevelikega rabata ali presežnega povračila posrednih davkov ali uvoznih dajatev na vložke, porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek, ki ga tudi uporablja, da bi potrdila, kateri vložki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka in v kakšnih količinah. Kadar se določi, da se bo tak sistem ali postopek uporabil, mora Komisija navadno nato preučiti sistem ali postopek, da vidi, ali je upravičen, ali je učinkovit za želeni namen in ali temelji na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Komisija lahko domneva, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da preveri informacije ali se prepriča o učinkoviti uporabi sistema ali postopka.

5. Kadar ni nobenega takšnega sistema ali postopka, kadar tak sistem ali postopek ni upravičen ali kadar je bilo ugotovljeno in se domneva, da je upravičen, vendar je bilo ugotovljeno, da se ne uporablja ali da se ne uporablja učinkovito, bo država izvoznica navadno morala izvesti nadaljnjo

[1] Vložki, porabljeni v proizvodnem procesu, so fizično vključeni vložki, energija, gorivo in olja, uporabljena v proizvodnem procesu in katalizatorjih, ki se porabijo med njihovo uporabo, da dobimo proizvod za izvoz.

▼B

preiskavo na podlagi dejanskih vključenih vložkov, da se določi, ali je bilo plačilo presežno. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 4.

6. Komisija mora vložke navadno obravnavati kot fizično vključene, če se uporabijo v proizvodnem procesu in so fizično prisotni v izvoženem izdelku. Ni pa nujno, da ima vložek v končnem proizvodu enako obliko, v kakršni je vstopil v proizvodni proces.

7. Pri določanju zneska posameznega vložka, ki se porabi v proizvodnji izvoženega izdelka, je treba navadno upoštevati „običajne opustitve zaradi odpadkov“, take odpadke pa je navadno treba obravnavati kot porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka. Izraz „odpadki“ se nanaša na tisti del določenega vložka, ki nima neodvisne funkcije v proizvodnem procesu, se ne porabi v proizvodnji izvoženega izdelka (na primer zaradi neučinkovitosti) in ga ne predela, uporabi ali proda isti proizvajalec.

8. Komisija mora pri določanju, ali je zahtevana opustitev zaradi odpadkov „običajna“, navadno upoštevati proizvodni proces, povprečne izkušnje industrije v državi izvoznici in druge tehnične dejavnike, če je to primerno. Komisija mora upoštevati, da je pomembno vprašanje, ali so organi v državi izvoznici primerno izračunali količino odpadkov, kadar se namerava taka količina vključiti v znižanje ali odpust davka ali dajatve.

▼B

PRILOGA III

SMERNICE ZA DOLOČITEV NADOMESTNIH SISTEMOVPOVRAČIL ZA IZVOZNE SUBVENCIJE

I

Sistemi povračil lahko dopuščajo nadomestilo ali povračilo uvoznih dajatev za vložke, ki se porabijo v proizvodnem procesu drugega izdelka, kadar izvoz tega izdelka vsebuje domače vložke, ki so enake kakovosti in enakih lastnosti kakor vložki, predloženi za uvožene vložke. Na podlagi točke (i) Priloge I lahko nadomestni sistemi povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do presežnega povračila uvoznih dajatev, zaračunanih na začetku za uvožene vložke, za katere se zahteva povračilo.

II

Komisija mora pri preučevanju katerega koli nadomestnega sistema povračil v okviru preiskave o izravnalni dajatvi na podlagi te uredbe navadno ravnati na naslednji način:

1. točka (i) Priloge I določa, da se vložki domačega trga lahko nadomestijo z uvoženimi vložki v proizvodnji izvoženega izdelka, če se uporabijo v enakih količinah in imajo enako kakovost in lastnosti kakor uvoženi vložki, ki jih nadomeščajo. Pomembno je, da obstaja sistem ali postopek preverjanja, ker vladi države izvoznice omogoča, da zagotovi in dokaže, da količina vložkov, za katere se zahteva povračilo, ne presega količine podobnih izvoženih izdelkov, ne glede na obliko, in da ni povračila uvoznih dajatev, ki presegajo tiste, prvotno zaračunane za zadevne uvožene vložke;

2. kadar se domneva, da sistem nadomestnega povračila predstavlja subvencijo, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek preverjanja in ga uporablja. Kadar se ugotovi, da se tak sistem ali postopek uporablja, mora Komisija navadno nato preučiti postopke preverjanja, da vidi, ali so upravičeni, ali so učinkoviti za želeni namen ter ali temeljijo na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Če se ugotovi, da postopki izpolnjujejo ta merila in se učinkovito uporabljajo, se domneva, da subvencija ne obstaja. Komisija lahko šteje, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da se preverijo podatki ali se prepriča, da se sistem ali postopek preverjanja učinkovito uporablja;

3. kadar ni postopkov preverjanja, kadar ti niso upravičeni ali kadar so taki postopki sicer uvedeni in se domneva, da so upravičeni, vendar se ugotovi, da se dejansko ne uporabljajo ali da se ne uporabljajo učinkovito, lahko subvencija obstaja. V takih primerih bo morala država izvoznica izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vpletenih poslov, da ugotovi, ali je bilo plačilo preseženo. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 2;

▼B

4. za obstoj določbe o nadomestnem povračilu, v skladu s katero se izvoznikom dopušča, da izberejo posamezne uvozne pošiljke, za katere se zahteva povračilo, se samo po sebi ne domneva, da gre za subvencijo;

5. domneva se, da obstaja presežno povračilo uvoznih dajatev v smislu točke (i) Priloge I, kadar so vlade plačale obresti za vsak povrnjen znesek v skladu s svojimi shemami povračil v višini dejansko plačanih ali plačljivih obresti.

▼B

PRILOGA IV

(Ta priloga ponovno navaja Prilogo 2 k Sporazumu o kmetijstvu. Vse pojme ali izraze, ki v njej niso razloženi ali niso samoumevni, je treba razlagati v okviru navedenega sporazuma).

DOMAČA PODPORA: PODLAGA ZA OPROSTITEV OBVEZNOSTI ZNIŽANJA

1. Ukrepi domače podpore, za katere se zahteva oprostitev obveznosti znižanja, izpolnjujejo osnovno zahtevo, da ne povzročajo motenj v trgovini ali proizvodnji oziroma jih povzročajo kar najmanj. Tako morajo vsi ukrepi, za katere se zahteva oprostitev, izpolnjevati naslednja osnovna merila:

   (a) zadevna podpora se zagotovi v okviru javno financiranega vladnega programa (vključno z izpadlimi vladnimi dohodki), ki ne vključuje prenosov od potrošnikov, in

   (b) zadevna podpora ne sme imeti učinka cenovne podpore proizvajalcem;

   ter posebna strateška merila in pogoje, opredeljene spodaj.

Programi vladnih storitev

2. Splošne storitve

   Politike v tej kategoriji vključujejo izdatke (ali izpadle dohodke) v zvezi s programi, ki zagotavljajo storitve ali ugodnosti za kmetijstvo ali podeželsko skupnost. Ne vključujejo neposrednih plačil proizvajalcem ali predelovalcem. Taki programi, ki med drugim vključujejo naslednje s spodnjega seznama, izpolnjujejo splošna merila iz točke 1 in po potrebi posebne pogoje glede politik, kadar je tako določeno spodaj:

   (a) raziskave, vključno s splošnimi raziskavami, raziskave, povezane z okoljskimi programi, in raziskovalne programe, povezane s posameznimi izdelki;

   (b) nadziranje škodljivcev in bolezni, vključno s splošnimi ukrepi za nadziranje škodljivcev ter bolezni, in ukrepi, namenjeni posameznim izdelkom, kakršni so sistemi zgodnjega opozarjanja, karantena in izkoreninjenje;

   (c) usposabljanje, vključno s splošnimi in posebnimi vrstami usposabljanja;

   (d) storitve širjenja in svetovanja, vključno z zagotavljanjem načinov za lažji prenos informacij in rezultatov raziskav proizvajalcem in potrošnikom;

   (e) inšpekcijske storitve, vključno s splošnimi inšpekcijskimi storitvami in inšpekcijskimi pregledi posameznih izdelkov za zdravstvene, varnostne, ocenjevalne ali standardizacijske namene;

   (f) storitve trženja in pospeševanja, vključno s tržnimi informacijami, nasveti in pospeševanjem v zvezi s posameznimi izdelki, razen izdatkov za neopredeljene namene, ki jih lahko uporabijo prodajalci za znižanje njihove prodajne cene ali podelitev neposredne ekonomske koristi kupcem; in

▼B

(g) infrastrukturne storitve, vključno z: električnim omrežjem, cestami in drugimi vrstami prevoza, tržnimi in pristaniškimi zmogljivostmi, zmogljivostmi oskrbe z vodo, jezovi in sistemi odvodnjavanja ter infrastrukturnimi deli, povezanimi z okoljskimi programi. V vseh primerih so izdatki namenjeni samo vzpostavitvi ali zgraditvi glavnih del ter izključujejo subvencionirano vzpostavitev kmetijskih zmogljivosti, razen za priključitev splošno dostopnih javnih služb. Ne vključujejo subvencije za vložke ali operativne stroške ali pristojbine za preferencialne uporabnike.

3. Javno skladiščenje zaradi varnosti preskrbe s hrano ([1])

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi s kopičenjem in skladiščenjem zalog izdelkov, ki predstavljajo bistveni del programa varnosti preskrbe s hrano, opredeljenega v nacionalni zakonodaji. To lahko vključuje vladno pomoč zasebnemu skladiščenju izdelkov kot del takega programa.

Obseg in kopičenje takih zalog ustreza vnaprej določenim ciljem, povezanim zgolj z varnostjo preskrbe s hrano. Postopek kopičenja in odstranjevanja zalog mora biti finančno pregleden. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, prodaja izdelkov iz varnostnih zalog pa se opravi po cenah, ki niso nižje od trenutne domače tržne cene za zadevni izdelek in kakovost.

4. Domača pomoč v hrani ([2])

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi z zagotavljanjem domače pomoči s hrano delom prebivalstva v stiski.

Za upravičenost do prejemanja pomoči v hrani veljajo jasno opredeljena merila, povezana s prehranskimi cilji. Taka pomoč je v obliki neposredne preskrbe s hrano za zadevne ljudi ali zagotavljanja sredstev, da se upravičenim prejemnikom omogoči nakup hrane bodisi po tržnih ali subvencioniranih cenah. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, financiranje in upravljanje pomoči pa je pregledno.

5. Neposredna plačila proizvajalcem

Pomoč, ki se z neposrednimi plačili (ali izpadlimi dohodki, vključno s plačili v naravi) zagotovi proizvajalcem, za katere oprostitev zahtevanih obveznosti znižanja izpolnjuje osnovna merila, določena v točki 1, poleg posebnih meril, ki veljajo za posamezne vrste neposrednih plačil, kakor je določeno v točkah od 6 do 13. Kadar se oprostitev znižanja zahteva za katero koli obstoječo ali novo vrsto neposrednega plačila, razen tistih, opredeljenih v točkah 6 do 13, je to plačilo usklajeno z merili določenimi v točkah 6(b) do (e), poleg splošnih meril, določenih v točki 1.

([1]) Za namene točke 3 te priloge se za vladne programe skladiščenja zaradi varnosti preskrbe s hrano v državah v razvoju, katerih delovanje je pregledno in izvedeno v skladu z uradno objavljeni objektivnimi merili ali smernicami, domneva, da so skladni z določbami te točke, vključno s programi, po katerih so zaloge živil zaradi varnosti preskrbe s hrano nabavljene in sproščene po vladno nadzorovanih cenah, pod pogojem, da je razlika med nabavno ceno in zunanjo referenčno ceno upoštevana v programu za kontrolo gibanja živali v mednarodnem prometu (AMS).

([2]) Za namene točk 3 in 4 te priloge se za preskrbo z živili po subvencioniranih cenah, zato da se redno izpolnjujejo prehranske zahteve v mestnih in podeželskih revnih državah v razvoju po primernih cenah, domneva, da je skladna z določbami te točke.

▼B

6. Nevezana dohodkovna podpora

(a) Upravičenost do takih plačil se določi z jasno opredeljenimi merili, kakršen je dohodek, status proizvajalca ali lastnika zemljišča, uporaba dejavnikov ali proizvodna raven v določenem in nespremenljivem osnovnem obdobju.

(b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z vrsto ali obsegom proizvodnje, ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju (vključno z glavami živine), oziroma ne sme temeljiti na taki vrsti ali obsegu proizvodnje.

(c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih cenah.

(d) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan s proizvodnimi dejavniki, ki so se uporabili v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih dejavnikih.

(e) Za prejem takih plačil ni potrebna proizvodnja.

7. Finančna udeležba vlade v programih zavarovanja dohodka in programih varnostne mreže za dohodke

(a) Upravičenost do takih plačil se določi z izgubo dohodka, pri čemer se upošteva samo dohodek, ustvarjen iz kmetijstva, ki presega 30 % povprečnega bruto dohodka ali je temu enak z vidika neto dohodka (razen vseh plačil iz istih ali podobnih shem) v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju, ki temelji na prejšnjem petletnem obdobju, razen najvišje in najnižje vrednosti. Vsak proizvajalec, ki izpolnjuje ta pogoj, je upravičen do prejema plačil.

(b) Znesek takih plačil nadomešča manj kakor 70 % izgube dohodka proizvajalca v letu, ko ta postane upravičen do prejemanja take pomoči.

(c) Znesek katerega koli takega plačila se nanaša zgolj na dohodek; ne nanaša se na vrsto ali obseg proizvodnje (razen glav živine), ki jo je proizvajalec opravil; niti na domače ali mednarodne cene, ki veljajo za tako proizvodnjo; niti na uporabljene proizvodne dejavnike.

(d) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila na podlagi te točke in na podlagi točke 8 (pomoč ob naravnih nesrečah), je skupni znesek takih plačil manjši od 100 % celotne izgube proizvajalca.

8. Plačila (opravljena neposredno ali v obliki finančne udeležbe vlade v shemah zavarovanja pridelkov) za pomoč ob naravnih nesrečah

(a) Upravičenost do takih plačil se lahko prizna samo potem, ko vladni organi uradno priznajo, da se je naravna ali podobna nesreča (vključno z izbruhi bolezni, napadi škodljivcev, jedrskimi nesrečami in vojno na ozemlju zadevne države članice) zgodila ali se dogaja; upravičenost se določi s proizvodno izgubo, ki presega 30 % povprečja proizvodnje v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju na podlagi prejšnjega petletnega obdobja, razen najvišje in najnižje vrednosti.

▼B

(b) Plačila, opravljena po nesreči, se uporabljajo samo v zvezi z izgubami dohodka, živine (vključno s plačili v zvezi z veterinarskim zdravljenjem živalmi), zemljišč ali drugih proizvodnih dejavnikov zaradi naravne nesreče.

(c) Plačila ne smejo nadomestiti več od skupnega stroška nadomestitve takih izgub in ne smejo zahtevati ali opredeliti vrste ali količine prihodnje proizvodnje.

(d) Plačila, opravljena med nesrečo, ne smejo preseči ravni, ki je potrebna, da se prepreči ali ublaži dodatna izguba, kakor je opredeljeno v merilu, določenem v točki (b).

(e) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila na podlagi te točke in na podlagi točke 7 (programi zavarovanja dohodka in programi varnostnih mrež za dohodke), mora biti skupni znesek takih plačil manjši od 100 % skupne izgube proizvajalca.

9. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za upokojitev proizvajalcev

(a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih lažji upokojitvi ljudi, vključenih v tržno kmetijsko proizvodnjo, ali njihov prehod na nekmetijske dejavnosti.

(b) Plačila so odvisna od tega, ali so prejemniki v celoti in dokončno opustili tržno kmetijsko proizvodnjo.

10. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za umik virov

(a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih umiku zemljišč ali drugih virov, vključno z živino, iz tržne kmetijske proizvodnje.

(b) Plačila so odvisna od tega, ali zemljišča najmanj tri leta niso namenjena tržni kmetijski proizvodnji in, pri živini, od zakola ali dokončne trajne odstranitve.

(c) Plačila ne zahtevajo ali opredeljujejo nobene nadomestne uporabe za tako zemljišče ali druge vire, ki vključuje proizvodnjo tržnih kmetijskih proizvodov.

(d) Plačila niso povezana niti z vrsto niti s količino proizvodnje niti z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za proizvodnjo, pri kateri se uporablja zemljišče ali drugi viri, ki ostanejo namenjeni proizvodnji.

11. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru investicijske pomoči

(a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v vladnih programih, ki so namenjeni temu, da pomagajo finančnemu ali fizičnemu prestrukturiranju dejavnosti proizvajalcev kot odgovor na objektivno izkazano strukturno prikrajšanje. Upravičenost do takih programov lahko prav tako temelji na jasno opredeljenem vladnem programu za denacionalizacijo kmetijskih zemljišč.

▼B

(b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan oziroma ne sme temeljiti na vrsti ali obsegu proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen, kakor je opredeljeno v okviru merila (e).

(c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na domačih ali mednarodnih cenah, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju.

(d) Plačila se opravijo samo za obdobje, ki je potrebno za izvedbo naložbe, za katero so dodeljena.

(e) Plačila niti ne vsebujejo obveznosti niti ne določajo kmetijskih proizvodov, ki bi jih morali proizvesti prejemniki, razen zahteve, da ne proizvedejo določenega proizvoda.

(f) Plačila so omejena na znesek, ki je potreben za nadomestitev strukturnega prikrajšanja.

12. Plačila v okviru okoljskih programov

(a) Upravičenost do takih plačil se določi kot del jasno opredeljenega vladnega ali ohranitvenega programa in je odvisna od izpolnitve posebnih pogojev v skladu z vladnim programom, vključno s pogoji, povezanimi s proizvodnimi metodami ali vložki.

(b) Znesek plačila je omejen na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz uskladitve z vladnim programom.

13. Plačila v okviru regionalnih programov pomoči

(a) Upravičenost do takih plačil je omejena na proizvajalce v prikrajšanih regijah. Vsaka taka regija mora biti jasno opredeljeno stično geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto, za katero se domneva, da je v prikrajšanem položaju, na podlagi nevtralnih in objektivnih meril, ki so jasno opredeljena v zakonodaji ali predpisu in kažejo, da težave regije izhajajo iz okoliščin, ki še zdaleč niso začasne.

(b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na vrsti ali obsegu proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen če gre za zmanjšanje navedene proizvodnje.

(c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na domačih ali mednarodnih cenah, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju.

(d) Plačila so namenjena samo proizvajalcem iz upravičenih regij, vendar so na splošno na voljo vsem proizvajalcem teh regij.

(e) Kadar so plačila povezana s proizvodnimi dejavniki, se lahko opravijo po degresivni stopnji nad mejno vrednostjo zadevnega dejavnika.

(f) Plačila so omejena na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz opravljanja kmetijske proizvodnje na predpisanem območju.

▼B

PRILOGA V

RAZVELJAVLJENA UREDBA Z NJENIMI SPREMEMBAMI

Uredba Sveta (ES) št. 597/2009	
(UL L 188, 18.7.2009, str. 93)	
Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta	Le točka 18 Priloge
(UL L 18, 21.1.2014, str. 1)	

▼B

PRILOGA VI

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 597/2009	Ta uredba
Členi od 1 do 11	Členi od 1 do 11
Člen od 12(1) do (4)	Člen 12(1) do (4)
Člen 12(6)	Člen 12(5)
Člena 13 in 14	Člena 13 and 14
Člen 15(1)	Člen 15(1)
Člen 15(2), prvi stavek	Člen 15(2), prvi pododstavek
Člen 15(2), drugi stavek	Člen 15(2), drugi pododstavek
Člen 15(3)	Člen 15(3)
Členi od 16 do 27	Členi od 16 do 27
Člen 28(1) do (4)	Člen 28(1) do (4)
Člen 28(5), prvi stavek	Člen 28(5), prvi pododstavek
Člen 28(5), drugi stavek	Člen 28(5), drugi pododstavek
Člen 28(6)	Člen 28(6)
Členi od 29 do 33	Členi od 29 do 33
Člen 33a	Člen 34
Člen 34	Člen 35
Člen 35	Člen 36
Priloge od I do IV	Priloge od I do IV
Priloga V	—
Priloga VI	—
—	Priloga V
—	Priloga VI